

SŁOWO BISKUPA GLIWICKIEGO W ZWIĄZKU Z 750 ROCZNICĄ ŚMIERCI ŚW. JADWIGI ŚLĄSKIEJ

Droгие Siostry, Drodzy Bracia !

W naszym Credo - Wyznaniu Wiary, wypowiadamy słowa: wierzę w jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół. W tych słowach wyrażamy nie tylko prawdę, że Kościół ma święte środki zbawienia: sakramenty i łaskę, ale także uświęca, prowadzi do świętości i czci świętych ludzi, którzy już swój cel osiągnęli, wstawiają się za nami u Boga i są dla nas wzorem do naśladowania.

W tym roku, w szczególny sposób wspominamy świętą Jadwigę Śląska, której 750 - rocznicę śmierci uroczystie obchodzimy 16 października. Święta Jadwiga jest patronką chrześcijańskich matek i wdów, patronką budowniczych kościołów, patronką potrzebujących i pokrzywdzonych, a w naszych czasach szczególną Orędowniczką Ojca Świętego.

Kim była święta Jadwiga, żyjąca w czasach odległych, a równocześnie tak bardzo nam bliska? Urodzona pod koniec XII w. w Andechs w Bawarii, wzrastała w atmosferze głębokiej pobożności i otrzymała jak na ówczesne czasy wszechstronną formację intelektualną. Jako młoda dziewczyna przybyła w 1190 r. na Śląsk i została poślubiona księciu Henrykowi. Przybyła do obcej sobie krainy, bez znajomości ludzi i ich zwyczajów. Bardzo szybko zaakceptowała to nowe środowisko, wrosła w nie i przejęła się wszystkimi jego sprawami. Swymi mądrymi radami wspierała męża i współdziałała z nim dla dobra Śląskiej Krainy i jej mieszkańców. Między innymi zasłużyła się św. Jadwiga dla Kościoła na Śląsku przez budowę świątyń i zakładanie klasztorów. Wspierała liczne fundacje dokonane przez Jej męża. Księżna Jadwiga troszczyła się też o zaopatrzenie tych fundacji w naczynia i szaty liturgiczne, które niejednokrotnie własnoręcznie sporządzała. W 1202 roku został wybudowany i bogato wyposażony klasztor w Trzebnicy; był to pierwszy klasztor żeński na Śląsku, który poprzez siostry zakonne służył niezliczonym rzeszom biednych, opuszczonych i pokrzywdzonych. Za Jej także radą powstał we Wrocławiu szpital Świętego Ducha, a w 1230 r. w Środzie Śl. pierwszy na naszych ziemiach szpital dla trędowatych.

Troska o biednych, potrzebujących wsparcia przewija się przez całe Jej życie.

Odwiedzała i pielęgnowała trędowatych. Odwiedzała więźniów, dochodziła przyczyn ich uwięzienia i w wielu przypadkach wstawiała się o ich ułaskawienie. Zdawać by się mogło, że pełniąc czyny dobroci, życie Jej upływało w spokoju, radości i bez poważniejszych ofiar i cierpień. Tymczasem pasmo doświadczeń i nieszczęść rodzinnych ciągnęło się w Jej życiu od najmłodszych lat. Najpierw utraciła niemal całe swoje rodzeństwo, osoby z którymi była przez lata młodości tak bardzo związana. Urodziła siedmioro dzieci: czterech synów i trzy córki. Dzieci Jej umierały wcześniej, najpierw najstarszy syn Bolesław w wieku 14 lat, następnie niemowlę, z kolei córki Agnieszka i Zofia. Na Polach Legnickich w walce z Tatarami ginie Jej ukochany syn Henryk Pobożny. Gdy jedyna pozostająca przy życiu córka wstępuje do klasztoru, sama składa wraz z mężem uroczysty ślub czystości. Nie mieszka już z mężem, nie bierze udziału w życiu dworskim, ale życie swe poświęca zupełnie na służbę Bogu i ludziom. Mając 61 lat przeżyła śmierć sześciorga dzieci i męża. Cierpienia jednak nie złamały Jej życia. U boku córki Gertrudy, zakonnicy kończy swe ziemskie życie dnia 15 października 1243 r. w klasztorze w Trzebnicy i tam znalazła miejsce ostatniego spoczynku.

W roku 1267 papież Klemens VI włączył św. Jadwigę w poczet świętych. O rozmiarach czci, jaką Ją darzono w średniowieczu świadczą liczne kościoły wznoszone pod jej wezwaniem. Tak też dzieje się po dzień dzisiejszy na Ziemi Śląskiej; stąd obrano św. Jadwigę patronką budujących się nowych kościołów.

Wielką zasługą św. Jadwigi w ówczesnym świecie było przywracanie i utrzymywanie pokoju między zwaśnionymi księstwami. Z tych też względów uznano Ją patronką

pojednania i pokoju.

Właśnie przed 15 laty, w dniu św. Jadwigi - 16 października 1978 r. - został wybrany na Stolicę Piotrową Jan Paweł II, papież pokoju i pojednania. To On, podczas swojej drugiej pielgrzymki do Ojczyzny przypomniał nam, we Wrocławiu, że: "W dziejach Polski, w dziejach Europy stoi święta Jadwiga Śląska - jakby postać graniczna, która łączy ze sobą dwa narody: Naród Niemiecki i Naród Polski. Łączy na przestrzeni wielu wieków historii, która była trudna i bolesna. Święta Jadwiga - wśród wszystkich dziejowych doświadczeń - pozostaje przez siedem już stuleci orędowniczką wzajemnego zrozumienia i pojednania". Dlatego też w dniu św. Jadwigi, w 15 rocznicę wyboru na Stolicę Piotrową w sposób szczególniejszy pamiętać chcemy w naszych modlitwach o Ojcu św.

Od niepamiętnych czasów spieszą pielgrzymi do grobu św. Jadwigi. Spieszą do Niej biedni, opuszczeni, cierpiący bo jest Ona w sposób szczególniejszy ich orędowniczką, jest patronką wszystkich dzieł miłosierdzia. Pielgrzymują tam Czesi, Węgrzy, Morawianie, Słowacy, Niemcy i Polacy. Tradycyjnie pielgrzymują tam również wierni wielu parafii z terenu obecnej diecezji gliwickiej.

Tegoroczne Jubileuszowe Uroczystości odbędą się w Trzebnicy w niedzielę 17 października. Rok św. Jadwigi będzie jednak trwał. My udamy się do grobu św. Jadwigi z ogólnodiecezjalną gliwicką pielgrzymką pod koniec kwietnia przyszłego roku.

Drodzy Diecezjanie.

Całą naszą diecezję chcemy powierzyć św. Jadwidze. Polecić Jej chcemy zwłaszcza biednych, bezrobotnych, chorych i cierpiących. Polecić Jej chcemy całą Ojczyznę i prosić o ducha pojednania i pokoju. Dlatego modlimy się do niej słowami:

*Wszchemogący i miłosierny Boże, dzięki Twoim natchnieniom
święta Jadwiga usilnie zabiegała o pokój i pełniła dzieła miłosierdzia,
** udziel nam swojej łaski, * abyśmy za jej przykładem starali się o
pokój i zgodę między ludźmi i służyli Tobie w cierpiących niedostatek.
Przez Chrystusa Pana naszego.
Amen.*

+Jan Wieczorek
Biskup Gliwicki

Słowo Biskupa prosimy odczytać wiernym podczas Mszy św. w niedzielę 10 października br.